

gere om hjemmehjælp - uanset udfaldet af sagen - modtager information om baggrunden for afgørelsen. Der henvises desuden til lovforslagets almindelige bemærkninger om baggrunden for forslaget om denne udvidelse i forhold til forvaltningslovens regler.

Det forudsættes, at den enkelte kommunalbestyrelse herudover nøje overvejer, hvilke yderligere oplysninger der bør gives skriftligt, når der træffes afgørelse om hjemmehjælp. Det anbefales således, at skemaet udover de foreslåede obligatoriske oplysninger indeholder relevante oplysninger om ansøgerens forhold, eksempelvis oplysninger om familieforhold, helbredsforhold, boligens indretning, brug af hjælpemidler, hvilke opgaver ansøgeren selv kan udføre, målsætninger og planer i forbindelse med de opgaver, der ydes hjælp til mv. Skemaet skal efter forslaget udfyldes i samarbejde med ansøgeren, og det forudsættes således, at der forsøges skabt enighed om de oplysninger, skemaet indeholder, herunder enighed om eventuelle målsætninger. Kommunalbestyrelsen bør som nævnt tilstræbe, at ansøgeren underskriver skemaet som en bekræftelse på, at der er enighed om det beslutningsgrundlag, der ligger til grund for afgørelsen. Det kan i nogle tilfælde være hensigtsmæssigt, at ansøgeren har en bisidder med ved udfyldelsen af skemaet. Alle ansøgere bør gøres opmærksom på denne mulighed.

Det forudsættes desuden, at den enkelte kommunalbestyrelse i sammenhæng hermed tager initiativer, der sikrer, at kommunens borgere oplyses om det nærmere indhold og afgrænsning m.v. af kommunens hjemmehjælpsordning. Kommunalbestyrelsens overvejelser om, hvilke yderligere oplysninger der skal gives skriftligt i forbindelse med afgørelser om hjemmehjælp, må træffes ud fra lokale forhold og ses i relation til den generelle information, der gives til kommunens borgere om kommunalbestyrelsens prioriteringer på dette område.

Hjemmehjælpere rekrutteres i dag som udgangspunkt fra social- og sundhedsuddannelserne (SOSU), som er en 1-årig uddannelse bestående af teori og praktik.

Bestemmelsen om, at hjemmehjælpere skal være uddannede, blev indføjet med vedtagelsen af bistanndsloven i juni 1974, og den dækkede dengang over et obligatorisk kursus af væsentlig kortere varighed. Uddannelseskrevet er i øvrigt ikke nærmere præciseret i bistanndsloven, og der er således ikke en direkte sammenhæng mellem bistanndslovens uddannelseskrav og den nuværende SOSU-uddannelse.

Bistanndslovens formelle krav om at anvende uddannet personale på hjemmehjælpsområdet harmonerer ikke med bistanndsloven i øvrigt, idet det gene-

relt er kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at sociale opgaver varetages af personer, der er kvalificeret til opgaverne. Der er eksempelvis ikke et uddannelseskrav på børnepasningsområdet eller døgninstitutionsoverområdet. Hertil kommer, at flere personalegrupper, afhængigt af lokale behov og ønsker, kan og bør bidrage til de mest hensigtsmæssige løsninger på bl.a. de ældres behov for omsorg og pleje i eget hjem.

Det tilføjes, at det samlede personaleantal på ældreområdet udgør ca. 73.000, og hjemmehjælpere udgør ca. 32.000 heraf. Da bistanndsloven ikke indeholder krav om uddannelse for den resterende del af det personale, der er beskæftiget på dette område, og da der ikke bør kunne slutes modsætningsvis for så vidt angår uddannelseskrevet til de øvrige personalegrupper, der varetager arbejdsopgaver på bistanndslovens område, foreslås det at ophæve det formelle uddannelseskrav for hjemmehjælpere.

Gennemførelse af forslaget vil medvirke til at understrege bredden i hjemmehjælpsbegrebet og tydeliggøre kommunernes muligheder for at tilføre hjemmehjælpsområdet tilstrækkelige og hensigtsmæssige ressourcer. Det vil desuden give den enkelte kommune bedre mulighed for en mere fleksibel og hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, således at ressourcerne udnyttes bedst muligt.

Det forudsættes, at kommunerne opretholder de krav om uddannelse for personale på hele ældreområdet, som kommunerne stiller i øjeblikket.

Kommunernes Landsforening har i denne forbindelse oplyst, at Landsforeningen har noteret sig, at det ikke med lovforslaget er hensigten at ophæve uddannelseskrevet for hjemmehjælpere, men alene at bringe bistanndslovens regler på hjemmehjælpsområdet i harmoni med de øvrige områder, f.eks. daginstitutionsoverområdet, hvor der ikke i loven stilles krav om bestemte personalekategorier til løsning af de enkelte opgaver.

Med forslaget til affattelse af § 52 præciseres det, at kommunalbestyrelsen maksimalt kan opkræve en betaling, der svarer til de faktiske udgifter, d.v.s. udgifter til materialer m.v. og til personale. Er der tale om hjælp, der ydes efter visitation og på grund af længerevarende lidelse eller svækkelse jf. forslaget til affattelse af lovens § 53, kan kommunalbestyrelsen ikke opkræve betaling for personaleudgifterne.

Kommunalbestyrelsen kan - som efter gældende regler - vælge at fastsætte betalingen lavere såvel for visiterede som ikke-visiterede tilbud.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen kan vælge at fastsætte betalingen på grundlag af kommunens budgetterede udgifter til tilbuddene. Efter de gældende regler kan der i praksis være nogen